

Дева Мария
майката на Исус

Кирил Шемков

Всички библейски текстове са взети от издание на Библията - Св. Синод, София, 1991 г.

Има едно име, име на една еврейка, което е преминало границите на Палестина, прескочило е границите на Азиатския континент, превзело е всички континенти и раси. Име, което милиони майки и бащи са предпочели пред всички други имена, за да нарекат с него своите дъщери; име, което стари и млади жени с гордост носят. Това име не е на някоя царица, нито на някоя красавица, не е име на някоя известна учена жена, а на една бедна девица и смирена еврейка, от известния град в Палестина, Назарет. Това име е "Мария", майката на Исус Христос.

Каква е ролята, която тя играе в нашия християнски живот? Какво е отношението ни към тази жена?

Кой не би одобрил, ако в миналото един цар назначава лично хората, които ще го обкръжават, помагат му и управляват малки или големи области? На никого не е чудно, също така, ако една политическа личност, на която е поверено да състави правителство, което ще управлява държавата, си избере министрите, с които ще ръководи съдбините на страната. И ето – Бог, Който е създал планът за спасение на падналото в грях човечество, Си е избрал, а и днес избира мъже и жени, чрез които осъществява това спасение. В Първото послание на апостол Павел към Коринтяните четем: *"И от вас Бог постави в църквата първо апостоли, второ пророци, трето учители, после такива, които имат дарби чудотворни и дарби за лекуване; след това застъпници, управници и такива, които да говорят разни езици. Всичко това го произвежда един и същият Дух, като разпределя всекиму поотделно, както си иска"* (1Кор. 12:28,11).

Преди Христос да започне своята публична дейност, Йоан Кръстител вече проповядвал покаяние и кръщение във вода за прощаване на греховете. Той пръв представил Исус на народа като "Агне" Божие, Коего се принася в жертва за прощаване на греховете на света. Йоан имаше много привърженици и ученици, които му помагаша в проповядването. От тях бяха и няколко от Христовите апостоли. По-раншните ученици на Йоан станаха апостоли на Исус. Когато Исус стана известен чрез проповедите и чудесата, които правеше, народът постепенно тръгна след Него и изостави Йоан. Йоановите ученици дойдоха при него и му се оплакаха: *"Учителю, целият народ тръгна след Исус."* В Евангелието на апостол Йоан, глава 3, стих 27 четем отговора на Йоан: *"Не може човек да приеме нищо, ако му не бъде дадено от небето"*. С други думи, Бог, Който е в небето – Той е, Който назначава кой какво ще работи, а не човеци.

Нека заедно да потърсим отговор на въпроса: Чрез кого и как можем да се спасим?

Да видим какво проповядва апостол Петър пред множествата в Ерусалим: "Нека бъде знайно на всички... че чрез името на Исуса Христа Назорея, Когото вие разпнахте, Когото Бог възкреси от мъртвите... Този е камъкът, пренебрегнат от вас зидарите, ... и в никого друго няма спасение; защото под небето няма друго име, на човеци дадено, чрез което трябва да се спасим" (Деяния на апостолите, 4-та глава, стихове 10-12). Апостол Петър заявява, че спасение може да се получи само когато се молим на Исус Христос. Никое друго име за спасение и прощанка на грехове няма.

Ето какво казва и апостол Павел по този въпрос: "Защото един е Бог, един и Ходатай между Бога и човеци - Човекът Христос Исус" (Първо послание на апостол Павел към Тимотей, глава 2, стих 5).

Да чуем сега и третият апостол - Йоан. В своето 1-во Послание, 2 глава, 1 и 2 стихове, той казва: "Чеда мои! Това ви пиша, за да не съгрешавате; и ако някой съгреша, то пред Отца имаме ходатай Исуса Христа Праведника; и Той е умилостивение за нашите грехове, и не само за нашите но и за греховете на цял свят". Обърнете внимание, че и Исус Сам потвърждава казаното от тримата апостоли. Четем в Евангелието от апостол Йоан 14 глава, стихове 13 и 14: "И каквото и да поискате от Отца в Мое име, ще го направя, за да се прослави Отец в Сина. Ако поискате нещо в Мое име, Аз ще го направя."

Драги приятелю, драги братко и драга сестро, вие, които искате да се спасите от греховете си, които копнеете да сте помирени с Бога; вие, които искате да дочакате Исус Христос, идващ на облаците, и да бъдете вечно в Неговото царство - заради вашата сигурност, че не напразно служите на Бога и Му се молите, нека да разгърнем страниците на Библията и направим една малка разходка, за да видим има ли някоя друга личност, друго име, чрез което можем да се спасим. Всички вие сте чували, как много богобоязливи мъже и жени се молят, но не само в името Христово, но споменават и други имена. Дали това е угодно на Бога? Дали Той е заповядвал някога това, или е измислено от човеци?

Ще започнем с поклонението на мъдреците, дошли от Изток. Звездата им помага да намерят къде е Исус, новородения цар и, внимавайте, на кого се покланят те. В Евангелието от Матей, глава 2, стих 11 и 12 четем: "И като влязоха в къщата, намериша Младенеца с майка Му Мария и паднаха, та Му се поклониха;... и като отвориша съкровищата си, принесоха му дарове". Те се поклониха на **детето** и му принесоха дарове!

Преди години изпратих едно писмо във Виена, но след време го получих обратно със забележка: "Такова лице не живее на този адрес". Помислете, как ще се чувстваме - вие или аз - когато се молим на някой, за когото вярваме, че е на небето, близо до Христос, но след това се окаже, че той не е там, и всъщност го няма никъде на небето? Как ще се чувстваме тогава? Излъгани и отчаяни!

В книгата "Откровение" има няколко картини, където се виждат личностите, които обкръжават Бог Отец и Исус Христос, и ако там не видим лицата, за които сме мислили, че посредничат между нас и Бога, тогава, ако не се откажем, ще трябва да станем по-мъдри, така че да се отнесем към онези, които Бог лично е определил за тази служба. Апостол Йоан, който вижда тези картини, е познавал много добре апостол Петър, Тома, Павел и Мария, майката на Исус, понеже тя е била до смъртта си при него. Той ще ни каже дали е видял някого от тях там.

В "Откровение" 4-та глава, стихове 1-11, е описано как апостол Йоан вижда във видение Бог Отец на висок трон, четири живи същества и двадесет и четири старци, облечени в бели дрехи, с корони на главите, да седят на престоли пред Бога. Исус беше обещал на апостолите, че когато дойде при Второто Си пришествие, и те ще седят на престоли. Но понеже Второто пришествие още не е дошло, тези които вярват, че апостол Петър е в небето и държи ключовете от рая, трябва да променят вярването си. Същото важи и за тези, които вярват, че Мария, майката на Исуса Христа, стои на престол в небето и ходатайства пред Него за онези, които J се молят - четейки Библията, ние не виждаме такова нещо.

Пак в "Откровение", сега в 5-та глава, и там в стихове 1-14, освен Бог-Отец виждаме и Агнето (Исус Христос), което е било заклано и чрез кръвта си е дало възможност за спасение на всеки каещ се грешник. Тук отново присъстват четирите живи същества, двадесетте и четири старци и десетки хиляди ангели. Чудно, но и тук не виждаме нито апостол Петър, нито Павел, нито Мария! И което е още по-чудно, двадесетте и четири старци държат в едната си ръка палмов клон (което е знак на победа над греха) а в другата ръка - чаши, пълни с тамян, които символизират молитвите на вярващите на земята, и ги представят пред Бог Отец и пред Агнето. Нали са ни учили, че ако не другите, то Мария, майката на Исус, седи на престол като Небесна царица, и че тя трябва да е тази, която да поднася молитвите на вярващите на земята пред Бога?!

В Откровение, глава 19, стихове 1-9 е представена "сватбата на Агнето" - на Исус Христос. Ако в първите две

картини на небето, които разгледахме - съответно в Откр. 4 глава и Откр. 5 глава, в антуража (свитата) на Бога не можахме да видим майката на Исус, ако тя действително е на небето, тогава тук непременно би трябвало да я видим. Замислете се - кой син ще прави сватба, и там, на най-видното, най-почетното място, да не е неговата майка!

Нека обърнем внимание на личностите, които обкръжават Бог-Отец. Стих 4 от въпросната 19-та глава на Откровение ни казва, че там отново са "двадесетте и четири старци и четирите живи същества", които падат и се покланят на Бога. От престола се чува глас, който казва: "Хвалете нашия Бог, всички Негови раби и вие, които Му се боите, малки и големи" (стих 5). И тук, след този стих, би трябвало да стои: "... хвалете и Неговата Майка, Царицата Небесна, която е родила Спасителя на света".

Стих 7 гласи така: "Да се радваме и веселим и да Му въздадем слава; защото дойде сватбата на Агнеца, и жена Му се приготви". А след него би трябвало да стои: "... и Неговата Майка, Царицата Небесна, е готова да посрещне тази прекрасна невеста, за която тя, Майката, е измолила този превъзходен висон (стих 8 ни казва, че "висонът е праведността на светиите"). Само с Нейното посредничество невестата би могла да се облече с тази чудесна дреха".

Жалко, скъпи читателю, но тези предполагаеми думи ги няма в Библията. Мария не е в небето. Заедно със Сина си тя беше на сватбата в Кана Галилейска. И ако беше в небето, тогава непременно щеше да бъде и тук, до Сина си, особено в деня на Неговата сватба...

Бог е Този, Който, според думите на Исус, определя кой какво място ще заема в небесното царство (Евангелие от Матей, глава 20, стихове 20-23). Същото потвърждава и пророк Даниил в книгата си, глава 4, стихове 17-26. Когато пророкът разяснява на цар Навуходоносор съня му с дървото, което се отсича, той му казва, че царството му ще се отнеме за определено време, за да познае царят че "Всевишният владичествова над човешкото царство и дава го комуто си иска" (стих 22). Бог може да налага Своята воля навсякъде - и на небето, и на земята - но никой никога не е наложил своята воля на Бога. Никой дори не знае къде се намира Той, още повече да Му каже какво да прави. Чудно е, обаче, едно нещо - тези хора, които в миналото и днес поддържат мнението, че Мария е на небето и че тя посредничи за нашето спасение, скриват очите си от ясните думи на Исуса Христа, Който Единствен би могъл да ни помогне да разберем дали майка Му има някакво участие в нашето спасение. Забележете как Той категорично заявява в Евангелието от Йоан, глава 14, стих 6: "Аз съм пътят, и

истината, и животът; никой не дохожда при Отца, освен чрез МЕНЕ."

Тогава, има ли място за съмнение дали някой друг може да ни помогне в прощението на греховете – в нашето спасение?

Има и други картини на събитията, които стават на небето, но те са вече след идването на Исус Христос, когато времето за спасение отдавна е изтекло, и в небето Бог нарежда на земята да се излеят седем язви върху непокаяните човечеци, а на земята вече е спряло проповядването на Евангелието. Радостната вест за всички грешници, а именно, че Исус е пролял Своята кръв и всеки покаял се грешник може да получи вечен живот, вече е престанала да се чува. Вече са се сбъднали думите на пророк Амос, 8-ма глава, 11 и 12 стихове: *"Ето, настъпват дни, казва Господ Бог, когато ще пратя на земята глад – не за хляб, не жажда за вода, а жаждата за слушане думите Господни. И ще ходят от море до море, ще се скитат от север до изток търсейки словото Господне, и няма да го намерят"*.

Нека да надникнем и в отношенията на Исус към Своите земни родители. Уважението и правата на родителите в старо време са били големи. Не трябва обаче да забравяме, че Исус Христос се роди като обикновено дете, въпреки, че самото Му зачатие не беше както при другите деца. Той беше Бог, Който раждайки се чрез жена, стори това, за да може да живее на тази земя, и да ни покаже, че човек може да изпълнява Божиите заповеди, ако има всекидневна връзка с Бога чрез Святия Дух. На дванадесетата Си година, при посещението на храма в Ерусалим, Исус осъзна Своята мисия на земята, както и Своята същност. От отговора на майка Си, когато тя го упрекна, че са го търсили три дни, разбираме, че Той знае, че има друг баща – Бога. Ето какво четем в Евангелието на Лука, 2-ра глава, 49 стих: *"Защо сте Ме търсили? Не знаехте ли, че Аз трябва да съм в онова, що пренадлежи на Отца Ми?"*

С други думи, какво каза Исус на родителите си? *"Не къщата в Назарет е Моя дом, и не ти си ми баща."* Тежко е за едни родители да чуят такива думи. Но в случая с Исус Христос това е истината.

Мария, майката на Исус, е имала достатъчно доказателства, че Исус е Божий Син. Но както всички хора, и тя е попадала под влиянието на другите. В един момент, заедно с големите синове на Йосиф, тя пристига до тълпата от хора, които са обкръжили и внимателно слушат Исус и изпраща да го повикат да отиде при тях. Исус, Който знае за какво го викат, казва на онези, които са чули че го викат: *"Коя е майка Ми или кои са братята Ми? И като огледа седя-*

щите на около Си, каза: Ето Моята майка и Моите братя; Защото който изпълни волята Божия, той Ми е брат, и сестра, и майка". Това четем в Евангелието от Марко, 3-та глава, 31-35 стихове. (Въпреки, че сме убедени, че Мария е присъствала тук против своята воля, важен е отговора на Исус - бел. авт.)

Родствените връзки за Него са второстепенни, най-важни са духовните връзки, вярата и послушанието. Че така е мислил Исус, ето един още по-ярък пример в потвърждение на това: В Евангелието на Лука, 11-та глава, 27 и 28 стихове четем: "А когато Той говореше това, една жена издигна глас от народа и Му рече: Блажена е утробата, която Те е носила, и гърдите, от които Си сукал. А Той рече: Да, но блажени са и тия, които слушат словото Божие и го пазят".

Разбирате ли важноста на тези думи? Въпреки че майката се мъчи да носи детето девет месеца и да го отгледа, за Исус всичко това е много по-маловажно от слушането и пазенето на Божието слово.

Исус Христос, Който е дал десетте заповеди, и в петата нарежда всички деца да уважават родителите си, не може да не е обичал нежно майка си. Чудно е тогава, че Исус след възкресението Си се е явил на мнозина (на апостол Петър, на Мария Магдалена, на 12-те апостоли и на др.), а на Мария - майка Си, за тия четиридесет дена, докато не е възнесен, не е намерил за нужно да се яви!

Според Първото послание към Коринтяните, апостол Павел казва, че свидетели на възнесението са били около 500 души (Първо послание на апостол Павел към коринтяните, 15-та глава, стих 6); там е била и Мария, майката на Исус. Това потвърждава и написаното в Деяния на апостолите, 1-ва глава, където е описано самото възнесение на Исус Христос. След възнесението Му 120 души се върнали в Ерусалим, между които и апостолите, а стих 14 казва, че там е била и Мария, майката на Исус. Значи, Мария е видяла как Исус се възнеся, но Той за времето на своето пребиваване от 40 дена, не се явил лично. Защо?

Ето още нещо, което ще ви учуди. Новият Ерусалим, който ще слезе от небето на обновената земя, ще носи някои спомени от старата земя. В книгата Откровение, в 21 глава, се казва, че градът ще има 12 порти, и на всяка порта ще е написано името на един от 12-те сина на патриарха Яков. Описана е и градската стена, която ще има 12 основи, и всяка основа ще бъде от различен скъпоценен камък, и на всяка от тях ще е написано името на един апостол. Даже и името на Моисей не е забравено в описанието на тържеството, което става в този град. Песента, която пеят спасените, ще носи името "Песента на Моисея и песента на

Агнеца" (глава 15, стих 3). А името на Мария нито се чува, нито се вижда написано в нито едно кътче от Новия Ерусалим!!! Озадачаващо, нали?

Колко е хубаво, когато свещеникът, издигайки с двете си ръце Евангелието (Свещеното Писание), извиква: "Премъдрост просим!" (После се кръсти и го целува). Мъдростта Божия се намира в Евангелието. И ето, драги вярващи в Бога, да повторим, най-важното събитие на земята е известието, че Божият Син, Творецът на Вселената, от любов е решил да слезе на нашата нещастна планета, да умре за нас, и така чрез кръвта Си да ни даде възможност за спасение от греховете ни и придобиване на вечен живот на Новата Земя. Но освен тази радостна вест за всички родени на нашата земя, Бог е оказал голяма чест към една скромна девойка със силна вяра и послушание към Бога. Мария от Назарет е получила най-скъпата диплома от всички девойки, живеещи на земята: "Одобрена от Бога да роди и възпита Исус Христос".

За изминалите 6000 години от сътворението на света никоя друга жена не е била така високо оценена, нито почитана. Нито първата жена Ева, нито жената на Ной, нито Сара - жената на Авраам, нямат нейния ранг.

Нека да си припомним и славните моменти от раждането на Исус Христос. Важността на оповестяването на раждането на Исус Христос може да се оцени по това, че Бог не изпраща обикновен ангел, а един от най-висока класа - стоящият пред Бога (херувим) Гавриил (Лука 1:26).

Обърнали ли сте внимание как поздрави ангел Гавриил Мария? "*Благословена си ти между жените!*" Други преводи на Библията казват: "На която е показана голяма милост." Мария, след пояснението, което ѝ дава ангелът, отишла при роднината си Елисавета, майката на Йоан Кръстител. Щом Елисавета видяла Мария на прага на стаята, под влиянието на Святия Дух извиква: "*Благословена си ти между жените, и благословен е плодът на твоята утроба, и добавя: Блажена е, която е повярвала, понеже ще се сбъдне казаното ѝ от Господа.*" Когато Елисавета завършила поздрава си, Божият Дух подтиква Мария да изрази своята радост: "*Душата ми величае Господа... задето Той милостиво погледна унижеността на рабинята Си; защото, ето, отсега ще ме облажават всички родове, задето Силният ми стори велико нещо, и свето е името Му.*"

Елисавета подчертава, че Мария ще е блажена между жените и възхвалява нейната вяра, че думите на Бога ще се сбъднат. Мария слави Бога, че е избрана да роди Исус, независимо от ниското социално положение, в което се намира. За нея това е велико дело. Но отбележете, казва ли

Божият Дух чрез изказванията на Елисавета и Мария, че Мария ще има някаква роля за спасяването на грешниците? Че на небето ще има престол и тя ще седи на него като царица, че тя ще е ходатай пред Исус за прощаване на греховете на грешниците?

Ако някоя майка има син, който е генерал или министър, другите жени ще я облажават, понеже славата и честта на сина е чест и за майка му. Помислете, има ли някой син, който да е по-добър, по-пожертвователен, по-кротък, по-смирнен, по-мъдър и по-голям лекар от Исус Христос? Колко ли стотици и хиляди други майки са мислили и желали да имат такъв син? Когато Исус е лекувал болните, са Му изказвали благодарност, но сигурно са благославяли и майка Му, която е отгледала такъв син. И при всичко това ние не намираме Мария на небето, нито да заема там длъжности, които много вярващи са вярвали и вярват, че тя заема! Но такава е била Божията воля. Днес я уважаваме за нейната вяра, кураж и възпитание, което е дала на своя син.

Има обаче хора, които от думите на ангела: **"Блажена си"**, вадят заключение, че тази дума означава, че Мария ще заеме високо място при Бога, като Царица Небесна, ангажирана с посредническа служба за спасението на грешниците. Такива изводи показват, че тези хора не познават Библията.

В Евангелието от Матей, 5 глава, 3-ти до 11-ти стих, Исус изброява 10 категории хора като *блажени*. Но нито Той, нито някой в миналото, е казвал, че вярващите трябва да се молят на тях. Библията нарича "блажени" още 52 категории хора. В "Откровение", глава 1, стих 3, се казва, че са блажени онези, които четат и слушат думите на това пророчество... Такива, които са чели тези думи са милиони и милиони... Значи ли това, че те всички ще стоят на престоли покрай Бога и че на тях трябва да се молим, за да ни се простят греховете? Само Исус Христос е Цар на царете и Господар на господарите. Само в Негово име грешникът може да намери прошка на греховете си и вечен живот. Скъпи читатели, вие, които сте избягали от безбожието на света, вярвайте само в това, за което може да се каже: *"Писано е!"*

Много мъже и жени виждат величието на една личност в титлата която носи (княз, цар, президент...). Други виждат това в богатството, големите автомобили, високи постове, но мъдрият човек знае, че зад всичко това може да се крие една бедна душа без обич в сърцето, без милост, без блага дума. На колко царе и царици и велики личности впоследствие са откривани жестокости, извършени към невинни хора?

Истинското величие се състои в богатството на душата и в красотата на характера.

Мария е велика със своята непоколебима вяра в Бога, със своето смирение и с личния пример, който е давала всеки ден на Исус. Тази скромна, но благородна жена от градчето с най-лоша морална репутация, е отгледала най-благородния мъж. И ако някоя майка е могла да се гордее със сина си, това е била Мария.

Цялото Свещено Писание говори, че ние трябва да станем нови хора, да се новородим, и след това с Божията помощ да се борим за усъвършенстването на характера си. Исус каза на Никодим: "Трябва да станем победители над всеки грях, над всяка слабост. Една религия на церемония и външен показ пред Бога не представлява нищо. Такива хора никога няма да бъдат наречени синове и дъщери на Бога." Животът на Исус Христос е пример, който трябва да е всеки ден пред очите ни, и на който да подражаваме.

Трябва да дойде ден в нашия живот, когато заедно с апостол Павел ще можем да кажем: "Вече не аз живея, а Христос живее в мене". Това не можем да постигнем, ако не отдадем на Божия Дух нашата воля и ако не сме Му послушни във всичко, което е казал в Свещеното Писание, и което ще ни нашепва чрез просветената ни от Писанието съвест.

Скъпи приятели, четейки Библията виждаме, че Исус постоянно е отблъсквал изкушенията на плътта, на дявола, и на обкръжаващите Го с думите: "Писано е!". Вярваме ли само в онова, което Бог е казал в своето Слово? Стремим ли се да се отървем от всичко в своята вяра, което е противно на Божията воля, ясно изразена в Библията? Дали, както за Мария, Бог може да каже и за нас: "Блажен си, че си повярвал в онова, което Бог е казал?"

Когато отивате в църквата и когато свещениците, издигайки Библията, със силен глас извикват: "Премъдрост просим" - запитайте се: "Търся ли мъдростта на Бога, записана в Библията, или мненията на хора, преданията на дядо и баба са по-важни за мен?"

Когато евреите отидоха при Исус с въпроса "Защо твоите ученици престъпват преданието?" (Евангелие от Матей 15 глава, стих 2), Той им отговори с въпрос: "Защо и вие престъпвате Божията заповед заради вашето предание?" За тях в пълна сила важаха думите на пророк Исаия, цитирани от Исус в 9-ти стих "напразно Ме почитат, проповядвайки учения - заповеди човешки".

На няколко места в Свещеното Писание Бог отправя предупреждение към тези, които преиначават Словото Му. Нека да прочетем думите в края на "Откровение", глава 22, стихове 18 и 19: "...ако някой прибави нещо към тях, нему

Бог ще наложи поразите, за които е писано в тая книга; и ако някой отнеме от думите на книгата на това пророчество, Бог ще отнеме дела му от книгата на живота и от светия град и от написаното в тая книга".

Само Святият Дух може да ни просветли и да ни открие Божиите истини в Библията. Молете се на Бога да ви Го даде, за да можете с Неговата сила да заживеете един победоносен християнски живот, победа над всичко, което от Бога е сметено за зло, а не от човеци. Вгледайте се във великата християнка Мария. Тя беше първият проповедник на божествеността на Исус, като каза на слугите в Кана Галилейска: **"Каквото ви каже, сторете!"** Апостол Петър забрани на един римския капитан да му се поклони, апостол Павел и Варнава раздраха дрехите си, за да спрат езичниците да им принесат жертва, ангел Гавриил, забрани на апостол Йоан да му се поклони.

И апостолите и ангелът казаха, че само на Бога трябва да се покланя човек, защото Той е единственият Творец и Спасител. На Мария приживе никой не пожела да се поклони, но ако и да се намереше някой, и тя би му отговорила същото: **"Поклони се Богу!"** (Откр. 22:9).